

ענין שימת הדם בג' מקומות

אמר רבי יהודה, אם כן למה דם, הרי למדנו רושם האמונה לכן ואדום וגוון אחד הכולל בין ב' הגוונים^[ט], אמר לו, ב' דמים היו, אחד של מילה ואחד של פסח, של מילה רחמים, של פסח דין, אמר רבי יהודה, לא כן, אלא כמו שלמדנו, שהפך הקדוש ברוך הוא דם ההוא לרחמים, כאילו היה מראה לכן בתוך הגוונים, זה שכתוב: **"וְאָעֲבַר עָלֶיךָ וְאַרְאֶךָ מִתְבוֹסֶסֶת בְּדַמֶּיךָ וְאָמַר לְהַבְדִּימֶיךָ חַיִּי וְגו'**" (יחזקאל ט"ז, ו), ואף על פי שהיה אדום נהפך לרחמים, שכתוב: **"בְּדַמֶּיךָ חַיִּי"**, ולפיכך נרשם הפתח בג' מקומות אחד מכאן ואחד מכאן ואחד ביניהם.

רבי חזקיה למד, שנראו שני מיני דמים, כנגד שני כתרים שנתעוררו למעלה בזמן ההוא^[ל], רבי יוסי אמר, כנגד כתר אחד שנכלל בשני צדדים הנעלמים ברחמים ודין.

זוהר חלק ב' פרשת בא דף לו ע"א

אתם תשבו בפנים ואני אעמוד בחוץ ואשמר

אמר רבי אבא, בכמה מקומות חס הקדוש ברוך הוא על בניו, עושה אדם בית, הקדוש ברוך הוא אומר לו כתוב שמו ותנוח אותו לפתחך, אתה תשב תוך הבית, ואני אשב מבחוץ לפתחך לשמרך, וכאן אמר, תרשום על הפתח סוד האמונה שלי, אתה תשב בביתך, ואני אשמרך בחוץ, שכתוב: **"וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בֹּקֶר"**, וכתוב: **"וְרָאָה אֶת הַדָּם עַל הַמִּשְׁקוֹף וְגו' וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית לְבֹאֵל בְּתִיכֶם לְנֶגֶף"**.

הכל נתהפך באותה שעה לדין על המצרים

עוד אמר רבי אבא, כדמיון אות ה' מהשם הקדוש עשו בשעה ההיא, כמו שהשם הקדוש נהפך בשעה זו לדין, כן גם נהפך דם הזה בשעה זו לדין, שכתוב: **"וְרָאָה אֶת הַדָּם עַל הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת"**, רושם של הכל היה אדום, להראות שהרי נהפך הכל לדין לעשות נקמות.

זוהר זוהר

לעשות צורת מגן דוד על הקו ירוק שבאמצע הדגל. ל. ב' מיני דמים היינו של מילה ושל קרבן פסח עוררו למעלה פעולת השני כתרים של רחמים ושל דין שהם תפארת ומלכות, ולדעת רבי יוסי נתעורר כתר אחד היינו מלכות אלא שאז נכלל בה רחמים

כט. להורות שזה העולם מתנהג על פי חד"ר היינו חסד דין רחמים ועל זה מורים הג' גוונים, וכן נצרך לנו לעשות הדגל של כלל אומה הישראלית, קו לבן ממעל, קו אדום מתחת, וקו ירוק כמראה עשב באמצע, כי זה סימן האמונה שלנו, ויכולים גם כן

וסוד הדבר, כדמיון שהיה למעלה בשעה ההיא, כך היה נצרך להראות למטה, אם רחמים רחמים ואם דין דין, זה שכתוב: **"וּטְבַלְתֶּם בְּדָם אֲשֶׁר בְּסֶף וְהִנֵּעְתֶם אֶל הַמִּשְׁקוֹף"**, ולעתיד לבוא כתוב: **"מִי זֶה בָּא מֵאֲדָוִים חֲמוּץ בְּגָדִים מִבְּצָרָה"** (ישעיהו ס"ג, א'), שעתיד להתגלות כל הדינים לעשות נקמות.

בזמן שדין שורה לא ילך אדם בשוק

"וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בֶּקֶר", מה הטעם, לפי שלמדנו שאמר רבי יצחק, לא נצרך לו לאדם להלוך בשוק, ולהמצא ברחובות, בזמן שהדין תולה בעיר, שכיון שנתנה רשות למשחית, מי שפוגע בו ינזק, וכן כאן לפי שהדין היה נמצא, לא נצרך לצאת לחוץ.

הדין למצרים הוא רחמים לישראל

למדנו שאמר רבי יוסי, שבזה הכח ממש שנמצא דין למצרים, נמצא באותו הכח ממש רחמים לישראל, זה שכתוב: **"וְרָאִיתִי אֶת הַדָּם וּפִסְחִיתִי עֲלֵכֶם"**, וכן למדנו, שבכל אותן כתרים הקדושים שלמעלה, כמו שנמצא בהם דין כך נמצא בהם רחמים, והכל בשעה אחת.

בשעה שהומתו המצרים נתרפאו ישראל

רבי חזקיה למד, כתיב: **"וְנִגְף ה' אֶת מִצְרַיִם נִגְף וּרְפֹא"** (ישעיהו יט, כב), **"נִגְף"** למצרים, **"וּרְפֹא"** לישראל, מהו **"וּרְפֹא"**, ממה שנימולו נצרכו לרפואה, ולמדנו שבאותה שעה שנגפו המצרים, באותה שעה נתרפאו ישראל, כמו שלמדנו, שאמר רבי יוסי, מהו דכתיב: **"וּפִסַּח ה' עַל הַפֶּתַח"**, מהו **"עַל הַפֶּתַח"**, ופסח ה' עליכם צריך לומר, אבל על הפתח, זה פתח הגוף, ואיזהו פתח הגוף, זו המילה.

זוהר חלק ב' פרשת בא דף לז ע"א

"וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה וְה' הִכָּה כָּל בְּכוֹר וּגו', אמר רבי יוסי, כמה פעמים שאלתי, במה שכתוב: **"וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה וְה' הִכָּה כָּל בְּכוֹר וּגו'"**, מפני מה לא היה זאת ביום שיתגלה לכל פרסום הנס, ומפני מה מתו כל אותן חלשים שאחר הרחים, ואותן בכורי הבהמות, ולא מתו מלכים ושרים ואנשים גבורי מלחמה, כמו שהיה אצל סנחריב, שכתוב: **"וַיֵּצֵא מֶלֶאךָ ה' וַיִּךְ בְּמַחֲנֵה אֲשׁוּר וּגו'"** (מלכים ב' י"ט, ל"ה), ולמדנו שכולם היו מלכים בני מלכים שרים ונציבים, שם נראה גבורת שליח אחד של הקדוש ברוך הוא יותר מזה, הרי יפה היה להיות גבורתו של הקדוש ברוך הוא יותר.

זוהר חלק ב' פרשת בא דף לו ע"א

למה אמר כחצות הלילה

אמר רבי שמעון, בא וראה כתוב: **"וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה"**, כחצי צריך לומר, או כחצות כמו שאמר משה, ואם כמו שאמרו החברים, שלא יאמרו אצטגניני פרעה משה בדאי הוא, הרי הקושיא במקומה עומדת בג' אופנים, שאפילו ישראל יאמרו כן.

א', שאם כן היה לו לומר ויאמר משה כחצות הלילה, מפני מה אמר **"כֹּה אָמַר ה' וגו'"**, בלשון שאין השעה מכוונת, שהרי לא יתפסו בזה למשה אלא לאדונו, לפי שאמר **"כֹּה אָמַר ה'"**, ב', שהרי משה אמר **"עַד בָּכוֹר הַשְּׁפָחָה אֲשֶׁר אַחֲרֵי הָרָחִים"**, ולא היה כך אלא **"עַד בָּכוֹר הַשָּׁבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר"**, ואפילו ישראל ישאלו כן, שהרי לא נתבררו הדברים, ג', שהוא אמר משם אדונו כחצות, וכתוב: **"וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה"**.

ועוד שאלות חברנו קשות ביותר כמשא כבד שגם על בהמה אין להעמיסה, מפני מה היה הנס בחצי הלילה ולא ביום, ולמה מתו כל אותן החלשים שאחר הרחים, אלא הכל סוד עליון הוא.

כתוב: **"מִי זֹאת עָלָה מִן הַמִּדְבָּר כְּתִימֵרוֹת עֶשֶׂן"** (שיר השירים ג, ו), מה עשן עולה בגוון לבן ושחור, אף כן זה הכתר שנקרא זא"ת ונקרא אש"ה, כמו שכתוב: **"לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה"** (בראשית ב, כג) [לא], הכל נכלל בה בחצי הלילה לעשות משפטיו בשעה אחת, לבן לישראל ושחור לעובדי כוכבים, ועל שלילה הזה לא נחלק אינו עושה משפטיו.

דוקא בחצי השני של הלילה

מניין מאברהם, שכתוב: **"וַיַּחֲלֶק עֲלֵיהֶם לַיְלָה"** (בראשית יד, טו), שנחלק לעשות משפטיו, אף כאן משה אמר: **"כְּחֻצָּת"**, מהו **"כְּחֻצָּת"**, כמו שכתוב: **"כְּעֵלֹת הַמִּנְחָה"** (מלכים ב' ג, כ), **"כְּעֵלֹת גְּדִישׁ"** (איוב ה, כו), אף כאן **"כְּחֻצָּת"**, כאשר יחלק, שמשה ידע שלא יעשה משפטיו עד שיחלק, וכך היה שלא עשה הלילה משפטיו עד שנחלק, ובחצי האחרון עשה משפטיו, זה שכתוב: **"וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה"**, מהו **"בַּחֲצִי"**, בחצי האחרון, בזמן שהיא שולטת ונמצאת זא"ת הזו לעשות משפטים תמיד, וכל משפט שנעשה בלילה בחצי האחרון נעשה.

מדת המלכות שנקראת כה נתעוררה

"וְהָ הָכָה כָּל בָּכוֹר", **"וְהָ"** הוא ובית דינו, **"וְהָ"** הוא ומשפטיו, **"הָכָה כָּל בָּכוֹר"**, משה לא אמר הכאה אלא **"וַיָּמַת"** וגו', מהו הכה, אלא שנתעוררה המדה שנקראת כ"ה כמו שהגזים משה, שכתוב: **"וְהָכָה לֹא שְׁמַעְתָּ עַד כ"ה"**.

זיו הזוהר

ורין. לא. היינו מדת המלכות עלמא דנוקבא נכלל בה בחצי הלילה לבן ושחור חסד ודין.

יהודים חושו והינצלו

הוי כִּי גָדוֹל הַיּוֹם הַהוּא מֵאִין כְּמָהוּ
וְעַתָּה צָרָה הִיא לִיעֶקֶב וּמִמָּנָה יִנָּשֵׁעַ
(ירמיה פרק ל"ד)

בעל הסולם זעק רבות על חורבן העולם הממשמש ובא. בשנות השלושים הוא התריע על כך בקול גדול (בכתביו משנת תרצ"ג-933 מצוי המשפט "כבר זעקתי על קץ העולם"). הוא התריע על השואה העומדת להתרחש על אירופה ועל הסכנה הגדולה הצפויה לעם היהודי, הוא הכריז על הצורך בלימוד ספר הזוהר בישיבות פולין, ולשם כך אף נפגש עם רבנים ואדמו"רים, בבקשה שייסדו סדרי לימוד בספר הזוהר בישיבותיהם, אך הם לא שעו לבקשותיו. הוא טען כי "נותנים 20 שנה זמן מן השמיים. וכמו"כ הבד"ץ עה"ר זעקו עוד בשנת תרפ"א, ועוד הפעם בשנת תרצ"ב, שכל העולם יתאחדו ויסיימו אלף סיומי זוהר להצלת עם ישראל, וסיימו רק חלקית.

רבנים וראשי ישיבות יקרים!
אנחנו כעת זועקים אליכם בתחנונים
לעורר את עם ישראל בלימוד הזוה"ק,
אתם ראשים של עם ישראל,
והאחריות של העם רובצת עליכם

(שבת נה)

